

SV. GABRIEL

Ročník XXIV – 2015

číslo 1 (79)

INFORMAČNÝ BULLETIN SPOLOČENSTVA ZBERATEĽOV
FILATELISTICKÝCH MATERIÁLOV S KREŠŤANSKOU TEMATIKOU
NA SLOVENSKU

VEĽKÁ NOC 2015

Vydáva SSG pre internú potrebu svojich členov.

Číslo 79 - zostavil a technicky zrealizoval: Ján Vallo
- vyšlo dňa: 12.3.2015
- náklad: 100 kusov
- nepredajné
- neprešlo jazykovou úpravou

Protektor: J.Em. kardinál Ján Ch. KOREC

Predseda: Ján VALLO, Andreja Hlinku 14/3, 914 01 Trenčianska Teplá
tel.: 032-6591371; mobil: 0911-811099; E-mail: janvallo@gmail.com

Podpredseda: Hubert DOBÁL, Buzulucká 17, 040 22 Košice; E-mail: hubert@internetkosice.sk

Tajomník : Katarína VYDROVÁ, Novozámocká 300, 951 12 Ivanka pri Nitre; tel.: 037-6564409

Hospodár: Ľuba TARABOVÁ, Hliny 1300/123, 017 01 Považská Bystrica, tel.: 042-4363792

Kronikár: Jozefína IGLÁROVÁ, Vinohradská 3/C, 920 01 Hlohovec, tel.: 033-7421376

Revízor: Ladislav VAČKO, Tatranská 299/23, 017 01 Považská Bystrica, tel.: 042-4324282

Bankové konto: Spoločenstvo Sv.Gabriel, Hradné nám.7, 95050 Nitra
Československá obchodná banka (ČSOB), číslo účtu: 4008130086/7500

Internetová stránka: www.svgabriel.sk

SSG je od roku 1992 členom UNIO MUNDIALIS SANCTI GABRIELIS ARCHANGELI

Protektor: J.Em. kardinál Dr.Christoph SCHÖNBORN

Prezident: Dr.Mark BOTTU (Gent, Belgicko)

Viceprezidenti: Dr.Dietmar FIEDLER (Puchenau, Rakúsko)

Thommy JEPPESEN (Nästved, Dánsko)

Rev. Augustine SERAFINI (Oakwood Lane Oshkosh, USA)

Anton SCHIPPER (Rotterdam, Holandsko)

Ján VALLO (Trenčianska Teplá, Slovensko)

Generálny sekretár: Annemarie STRASSER (Kreuzlingen, Švajčiarsko)

Hospodár: Wolfgang MÜLLER (Balingen, Nemecko)

Alle ausländischen Interessanten für die Mitgliedschaft und das Bulletin können sich an die Anschrift des Vorsitzendes (Ján Vallo) wenden.

All collectors who are interested in the membership and the bulletin may write to the address of the president (Ján Vallo).

Z obsahu:

- pozvanie na stretnutie
- príhovor predsedu
- správa o hospodárení – 2014
- Vatikán 2014
- sv. Terézia z Avily
- bl. Karl Leisner
- Karol Veľký
- JUDr. Severín Zrubec
- sväté patrónky Európy
- novinky Slovenskej pošty
- novinky Českej pošty
- kronika Sv.Gabriela
- SDM – Krakov 2016
- naši jubilanti – 2015
- členské príspevky a základňa

Ďalšie číslo bulletinu by sme chceli vydať v júni 2015. Prosím o zasielanie príspevkov do 10.júna 2015.

Vedenie SSG si dovoľuje čo najsrdečnejšie pozvať všetkých svojich členov na

48.stretnutie Spoločenstva Sv.Gabriel,

ktoré sa uskutoční **v sobotu 18.apríla 2015 v Hlohovci - Základná škola sv.Jozefa, (Pribinova 35)** s týmto programom:

8.00 - prezentácia (možnosť vzájomných rozhovorov a výmeny filatelistického materiálu)

10.00 - privítanie, zhodnotenie činnosti od posledného stretnutia, hospodárska správa, revízná správa, organizačné otázky, diskusia

11.30 - výmena filatelistického materiálu

O tradičné občerstvenie je v priebehu rokovania postarané.

V Hlohovci sa stretáme už po štvrtýkrát. Verím, že práve pre dobrú polohu mesta a pomerne dobrú dostupnosť vlakového i autobusového spojenia stretneme sa opäť v hojnom počte a stretnutie bude vydarené.

Samozrejme, nezabudnite si zobrať so sebou i filatelistický materiál na výmenu.

Mapku Hlohovca s vyznačením miesta stretnutia nájdete na prebale bulletinu. Pri škole je veľké neplatené parkovisko.

Milí priatelia!

Máme pomaly polovicu marca a dostávate do rúk prvé číslo nového ročníka nášho bulletinu. Je to hneď číslo, ktoré má rozšírený počet strán – 28. Možno niektoré články sú trochu dlhšie a tak nazbieralo sa viac strán. Konkrétne v čísle nájdete pozvanie na stretnutie v Hlohovci, i tradičné príspevky – Vatikán 2014, správa o hospodárení za uplynulý rok, novinky Slovenskej a Českej pošty, kronika Sv.Gabriela, naši jubilanti v roku 2015 (je to rozšírené i o dátumy narodenia a od osemdesiatych rokov sú uvádzaní jubilanti už každý rok) a členská základňa a príspevky – ale i články od K.Vydrovej a J.Iglárovej a zbytok bola moja práca. Dúfam, že si opäť každý aspoň niečo vyberie.

Tento rok nás čaká najprv Svetový kongres St.Gabriel v rakúskom Rankweil. Uskutoční sa v dňoch 20.-23.augusta 2015. Vlastne celý kongres je súčasťou tradičného Bodenseetreffen (stretnutie gabrielistov Nemecka, Švajčiarska a Rakúska) a ako som už oboznámil v predchádzajúcich číslach bulletinu je doslova „núdzovým“ riešením – škoda! Vlastne po štyroch rokoch je presne na tom istom mieste. Z našej strany bude treba na stretnutí v Hlohovci zvoliť delegáta na kongres za SSG (ja pôjdem z funkcie podpredsedu Weltbundu). Tiež možno dať kandidátku na predsedníctvo (ja už nemienim kandidovať) a možno i konštruktívne návrhy na ďalšie fungovanie Weltbundu.

Na jesennom stretnutí nás zas čakajú voľby predsedníctva v našom SSG. Treba tiež už do Hlohovca prísť s nejakými návrhmi ľudí, ktorí sú ochotní prevziať na seba i časť zodpovednosti za činnosť SSG. Tiež by asi bolo vhodné – podoba ako pred štyrmi rokmi – aby sa mohli na hlasovaní zúčastniť i tí, ktorí na jesenné stretnutie nebudú môcť prísť a mohli svoj hlas poslať písomne (treba to v Hlohovci schváliť).

Snažím sa tak trochu myslieť dopredu. O dva roky by sme mali osláviť štvrtstoročie nášho SSG. Kde a ako ho osláviť? Porozmýšľajte tiež a budem rád za vaše návrhy (kde?, stretnutie 2-3 dní?, výstavka?, publikácia?, niečo iné ako 10. či 20.výročie?, ???). A tiež ma napadlo, či pri tej „kríze“ Weltbundu by nebolo vhodné najbližší kongres v roku 2019 usporiadať opäť na Slovensku??? Ja verím, že prvé podnety k týmto otázkam už budú v Hlohovci.

V druhej polovici februára som mal možnosť navštíviť nášho protektora SSG J.Em. otca kardinála Korca. Tých 91 rokov už vidieť na jeho fyzickom zdraví, no duševne bol veľmi čulý. V príjemnom rozhovore sme strávili asi 20 minút. Okrem iného sa zaujímal i o činnosť SSG, slovenské poštové známky s kresťanskou tematikou, a tiež sa potešil, že sme dali žiadosť na vydanie Fatimskej Panny Márie na rok 2017 a že chceme iniciovať

i poštovú známku k storočnici narodenia sv. Jána Pavla II. – 2020 (a to som mu nespomenul, že na ministerstve už je zapísaný návrh na rok 2024 vydanie známky k jeho storočnici). Všetkých gabrielistov nechá pozdravovať a posiela vám všetkým i vašim rodinám a blízkym svoje požehnanie.

Opäť pripomínam možnosť podporiť nás 2% z dane z príjmu právnických a fyzických osôb. Ak je možné, oslovte ľudí vo svojom okolí. Údaje, ktoré sú k tomuto potrebné (tlačivá pre fyzické osoby nájdete aj na našej webovej stránke):

Obchodné meno alebo názov: **Spoločenstvo Sv. Gabriel**
Sídlo: **Hradné nám. 7, 950 50 Nitra**
Právna forma: **Občianske združenie**
Identifikačné číslo prijímateľa: **37964330**

Ak si pozriete na konci bulletinu „platbu členských príspevkov“, tak ešte za uplynulý rok máme nezaplatených 20 príspevkov. Prosil by som „neplatičov“, keby si čím skôr splnili i túto povinnosť. Tiež možno niektorí uvítajú, že v jednotlivých číslach bulletinu budeme uvádzať všetkých, ktorí už majú zaplatené za prebiehajúci rok (nielen dopisovať tých, ktorí si doplatili). Myslím si, že to bude prehľadnejšie.

Prajem vám príjemné chvíle pri čítaní bulletinu a teším sa na stretnutie s vami v Hlohovci

Ján Vallo, predseda SSG

Správa o hospodárení SSG za rok 2014

Táto správa bilancuje hospodárenie nášho Spoločenstva za obdobie od 01.01.2014 – 31.12.2014.

- a) Príjmy SSG v období 01.01.2014 - 31.12.2014 boli vo výške 1.673,75 € z toho:**
- uhradené členské príspevky vo výške **364,51 €**
 - príspevok ZSF v rámci projektu MDVRR SR vo výške **500,00 €**
 - prijatý honorár vdp. Valla za článok publikovaný v KN vo výške **13,11 €**
 - kreditné úroky pripísané na vkladnú knižku a Benefit Konto vo výške **14,61 €**
 - 2% dane za rok 2013 vo výške **781,52 €**
- b) Výdavky SSG v období 01.01.2014 - 31.12.2014 boli vo výške 727,37 € z toho:**
- výdavky súvisiace s propagáciou nášho Spoločenstva - za 4 bulletiny vrátane príloh a poštovného vo výške **415,50 €**
 - výdavky na 120 ks korešpondenčných lístkov pri príležitosti životného jubilea J.Em. Jána Ch. kardinála Korca vo výške **60,00 €**
 - výdavky na občerstvenie (jarné stretnutie v Považskej Bystrici, jesenné stretnutie v Trenčianskej Teplej) a na inauguráciu známky Veľká noc 2014: Ukrižovanie - vitráže v Marianke vo výške **145,00 €**
 - výdavky za vedenie bežného účtu v ČSOB za rok 2014 vo výške **54,67 €** (z toho daň z úrokov bola v uplynulom roku 2,71 €)
 - výdavky za registráciu SSG ako poberateľa 2% daní na nasledujúci rok vo výške **52,20 €**

Ku dňu 31.12.2014 bol zostatok finančných prostriedkov **6.928,99 €** pričom naše finančné prostriedky boli uložené nasledovne:

- zostatok na bežnom účte bol **230,46 €** (aktuálna úroková sadzba je 0,01 % p.a.)
- zostatok na BENEFIT Konte bol **5.424,64 €** (ide o účet so 7-dňovou výpovednou lehotou a aktuálnou úrokovou mierou 0,3 % - medziročný pokles ÚS o 0,01%)
- zostatok v pokladni bol **1.273,89 €**

Revízia finančných prostriedkov bola vykonaná dňa 24.01.2015 revízorom Spoločenstva p. Vačkom Ladislavom.

hospodárka SSG: Luba Tarabová

VATIKÁN – 2014

spracoval Ján Vallo

21.3.2014:

Veľká Noc 2014

1 známka (0,85€)
náklad: 300.000 kusov

XXVII. Turínsky knižný veľtrh

1 známka (0,70€)
náklad: 200.000 kusov

Svätorečenie Jána XXIII.

1 známka (0,70€)
náklad: 300.000 kusov

- spoločné vydanie s Talianskom

Svätorečenie Jána XXIII. a Jána Pavla II.

2 známky = 1 blok (1,00€ + 1,00€)
náklad: 200.000 blokov

- spoločné vydanie s Poľskom

Svätorečenie Jána Pavla II.

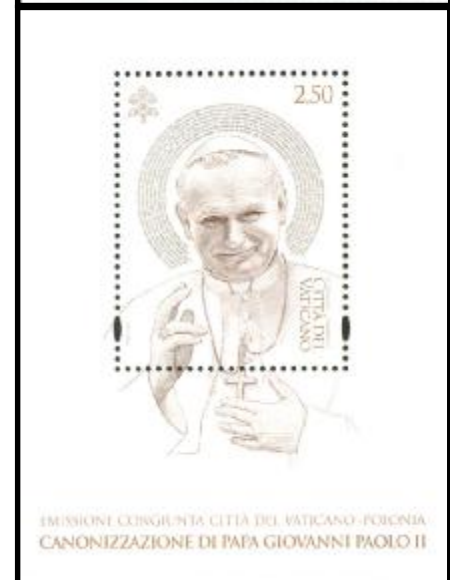
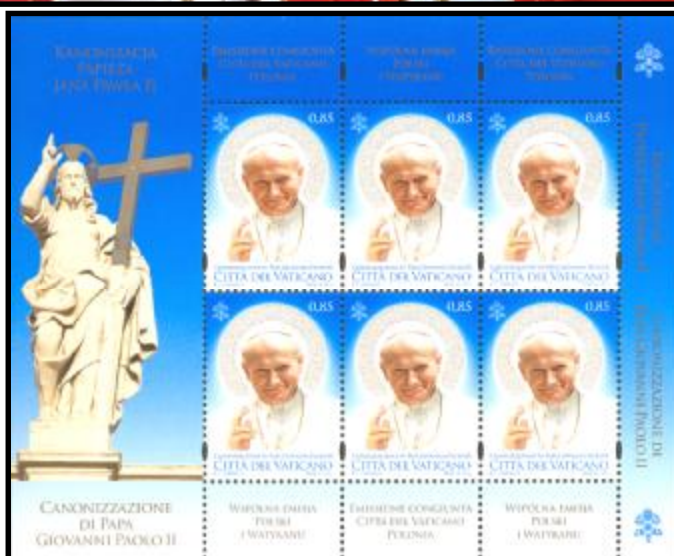
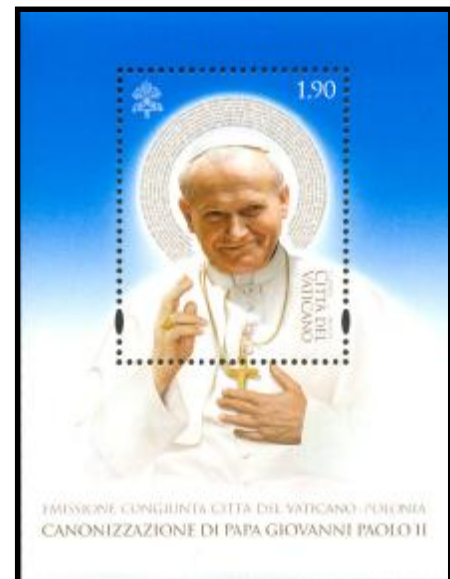
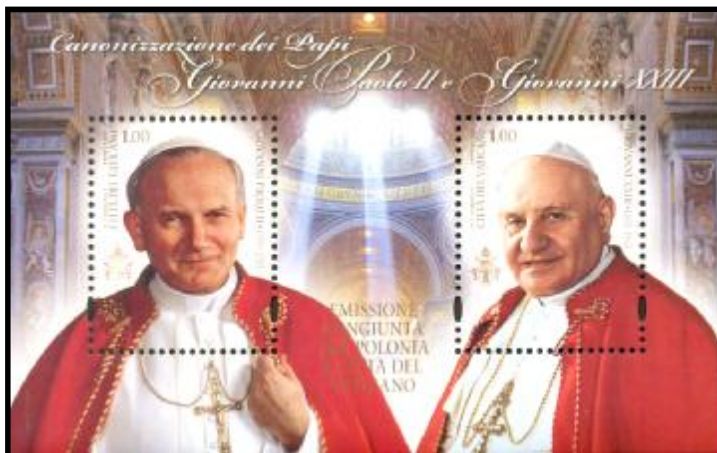
1 známka (0,85€) – vydaná v malom TL po 6 kusov + 2 bloky (1,90; 2,50€)
náklad: známka – 1,500.000 kusov; bloky – po 200.000 kusov

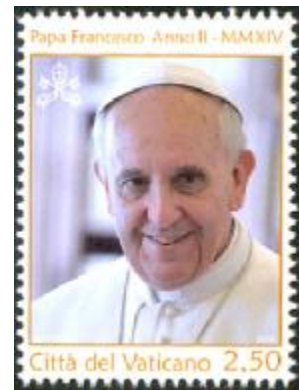
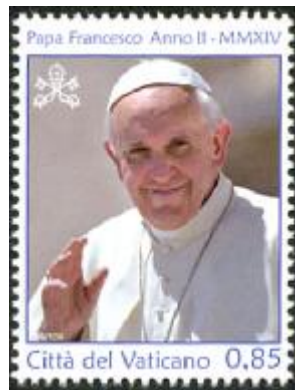
- spoločné vydanie s Poľskom

Pápež František – 2.rok pontifikátu

4 známky (0,70; 0,85; 2,00; 2,50€)
náklad: 200.000 sérií

- 0,85€ - spoločné vydanie s Filipínami

20.5.2014: **400.výročie smrti El Greca**

1 známka (0,85€)

náklad: 200.000 kusov

500.výročie smrti Bramanteho

2 známky = 1 blok (1,20 + 3,60€)

náklad: 100.000 blokov

125.výročie narodenia Charliho Chaplina

1 známka (0,70€) – vydaná v malom TL po 6 kusov

náklad: 600.000 kusov

EUROPA 2014 – hudobné nástroje

2 známky (0,70; 0,85€)

náklad: 150.000 sérií

1.200 rokov od smrti Karola Veľkého

2 známky (0,85; 1,90€)

náklad: 200.000 sérií

28.8.2014: **150.výročie narodenia Richarda Straussa**

1 známka (0,70€)

náklad: 100.000 kusov

28.8.2014: **350.výročie synody v Ayutthaya**

1 známka (2,00€)
náklad: 100.000 kusov

25.výročie pádu Berlínskeho múru

1 známka (0,85€) + 1 blok (3,60€)
náklad: 150.000 známok + 90.000 blokov

Blahorečenie pápeža Pavla VI.

1 známka (0,70€) – vydaná v malom TL po 4 kusy
náklad: 360.000 kusov

100.výročie smrti sv.Pia X.

1 známka (2,00€)
náklad: 200.000 kusov

400.výročie smrti sv.Kamila z Lellis

1 známka (0,70€)
náklad: 100.000 kusov

1989
2014

1989
2014

25° ANNIVERSARIO
DEL CADUTTO AL MUR DI BERLINO
CITTÀ DEL VATICANO

1989
2014

3,60

Radul Urban, Olga Sejfer, Werner Probst, Lothar Lehmann, Dieter Wohlfahrt, Heide Sölk, Heinz Jochim, Philipp Heide, Lutz Hubertsch, Axel Hannermann, Ernst Mundt, Anton Wolke, Horst Pflücker, Ottfried Beck, Günter Wiederhilt, Peter Müller, Klaus Schöber, Damar Schulz, Dieter Bengel, Paul Schütz, Hildegard Eckardt, Winfried Magerborn, Hans-Joachim Wühl, Joachim Mehe, Hermann Dübber, Klaus Kuntze, Klaus Gerten, Walter Kitzel, Heinz Cyrus, Will-Bock, Jörg Lutzmann, Lotka Schönesener, Will-Margolis, Eberhard Schulz, Andrea Serk, Karl-Heinz Kabe, Max Sahmland, Franziska Pesek, Elke Weckmann, Horst Arien, Johannes Lange, Klaus-Jürgen Kluge, Leo Lic, Christel Wohage, Ceceli Thiem, Helmut Klier, Hans-Joachim Z, Hans Kullack, Manfred Weyland, Klaus Schulz, Siegfried Kretsch, Burschard Neimig, Johannes Hensl Weisse, Marianna Brkowsky, Hans Peter Hans-Jürgen Stamm, Thomas Tausman, Luthar Fritz, Fritz, Silvio Prokav, Michael Schmidt, Hanser Liebske, René Gohl, Manfred Mäder, Michael Bittner, Lutz Schri, Chris Gueffes, Winfried Frauenberg, Jürgen Schmidchen, Peter Görgg, Reinhold Hahn, Günter Selig, Siegfried Widera, Egon Schultz, Rolf Hemmiger, Ulf

118 TODESOPFER AN DER BERLINER MAUER CADUTI PRESSO IL MURO DI BERLINO 1961-1989

Beatificazione di
Papa Paolo VI
Città del Vaticano
19 ottobre 2014

21.11.2014: **450.výročie smrti Michelangela**

2 známky (0,70; 0,85€)

náklad: 150.000 sérií

450.výročie narodenia Viliama Shakespeare

1 známka (0,85€)

náklad: 150.000 kusov

Vianoce 2014

1 známka (0,85€)

náklad: 150.000 kusov

- spoločné vydanie s Argentínou

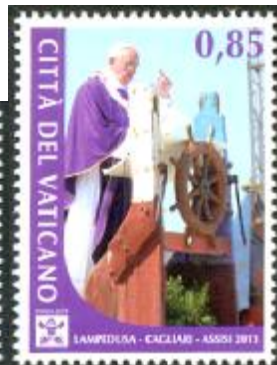
Svetové pastoračné cesty pápeža Františka v roku 2013

2 známky (0,70; 0,85€)

náklad: 150.000 sérií

+ známkový zošitok (4 x 0,85€)

náklad: 60.000 zošitkov

Emisný plán vatikánskej pošty na rok 2015:

- Veľká Noc
- 200.výročie narodenia sv.Jána Bosca
- výstava Turínskeho plátna
- medzinárodný rok svetla
- pontifikát pápeža Františka MMXV
- 8.svetové stretnutie rodín – Filadelfia (USA)
- EUROPA 2015 – staré hračky
- 500.výročie narodenia sv.Terézie z Ávily a sv.Filipa Nériho
- riadne zhromaždenie biskupskej synody „Rodina a evanjelizácia“
- 70 rokov OSN a skončenia 2.svetovej vojny
- 1.400.výročie smrti sv.Kolumbana z Bobbio
- 150 rokov od založenia Medzinárodnej telekomunikačnej únie
- svetové pastoračné cesty pápeža Františka v roku 2014
- 400.výročie narodenia pápeža Inocenta XII.
- Vianoce

Sv. Terézia z Avily – 500.výročie narodenia

28.marca si kresťanský svet pripomenie 500.výročie narodenia jednej z najväčších mystičiek a reformátorky karmelitánskeho kláštora – sv.Terézie z Avily.

So životom tejto svätice už pred desiatimi rokmi na stránkach nášho bulletinu informoval Milan Móric (Sv.Gabriel č.41-3/2005, str.17 – je i na našej webovej stránke!). Nedá mi však, aby pri takomto významnom výročí svätice, ktorá predstavuje jeden z vrcholov kresťanskej spirituality všetkých čias, sme sa nezastavili i toho roku. Aby som nebol suchý len vo faktoch jej života, predstavím ju slovami dnes už emeritného pápeža Benedikta XVI., ktoré povedal na generálnej audiencii vo februári 2011.

Narodila sa v Avile, v Španielsku, v roku 1515 s menom Terézia de Ahumada. Vo svojej autobiografii ona sama spomína niektoré udalosti zo svojho detstva: narodenie z „rodičov čnostných a bohobojných“, uprostred početnej rodiny s deviatimi bratmi a troma sestrami. Ešte ako dieťa, menej ako deväťročná, mala možnosť čítať životopisy niektorých mučeníkov, ktoré jej vnukli túžbu po mučeníctve, a tak zimprovizuje krátky útek z domu, aby zahynula ako mučeníčka a vystúpila do neba; „chcem vidieť Boha“, hovorí dievčina rodičom. Niekoľko rokov po tom Terézia prehovorí o svojom čítaní z mladosti s tvrdením, že v nich objavila pravdu, ktorú zhrňuje v dvoch základných princípoch: na jednej strane „skutočnosť, že všetko to, čo patrí k tomuto svetu pomínie“, a na druhej strane, že iba Boh je „navždy, navždy, navždy“, téma, ktorá sa neskôr vráti v jej mimoriadne známej básni: „Nech ťa nič neruší, nech ťa nič neľaká, všetko pomínie. Boh sa nemení, trpezlivosť získa všetko; kto má Boha, nič mu nechýba. Iba Boh stačí!“. Stala sa sirotou ako dvanásťročná. Keď jej zomrie matka, prosí Najsvätejšiu Pannu, aby sa ona stala jej matkou.

Hoci počas dospievania čítanie profánnych kníh ju priviedlo k rozptýleniam svetského života, predsa len výchova augustiniánskych mníchov z Kláštora Santa Maria delle Grazie z Avily a čítanie duchovnej literatúry, predovšetkým klasikov františkánskej spirituality, ju naučili rozjímaniu a modlitbe. Vo veku dvadsiatich rokov vstúpila do karmelitánskeho Kláštora Vtelenia v Avile; v rehoľnom živote prijíma meno Terézia Ježišova. O tri roky neskôr vážne ochorela, až natoľko, že štyri dni bola v kóme, zdanlivo mŕtva. Aj v zápase proti svojim chorobám svätica videla boj proti slabostiam a odporu Božiemu volaniu: „Túžila som žiť“, píše, „pretože som si bola vedomá, že nežijem, ale bojujem s tieňom smrti a nemala som nikoho, kto by mi dal život, a ani ja som si ho nemohla vziať a Ten, ktorý mi ho mohol dať robil správne, že mi nepomohol, pretože toľkokrát ma viedol ku Nemu a ja som ho vždy opustila“. V roku 1543 stratila blízkosť svojich príbuzných: otec zomiera a všetci jej bratia – jeden po druhom – emigrovali do Ameriky. Počas pôstu v roku 1554 vo veku 39 rokov Terézia dospeje k vrcholu svojho zápasu proti vlastným slabostiam. Náhodný objav sochy „Krista veľmi doráňaného“ hlboko poznačil jej život (porov. Život 9). Svätica, ktorá v tom období nachádza hlbokú spriaznenosť s Vyznaniami sv.Augustína, takto opisuje rozhodujúci deň jej mystického zážitku: „Stalo sa... že znenazdania som pocítila Božiu prítomnosť, až natoľko, že som nemohla pochybovať, že bola v mojom vnútri, alebo že som ja bola celá pohltená Ním“.

Paralelne s dozrievaním svojho vnútra svätica začína konkretizovať myšlienku reformy karmelitánskeho rádu: v roku 1562 založí v Avile – s podporou miestneho biskupa, dona Alvára de Mendosu – prvý reformovaný Karmel a krátko na to dostane schválenie od generálneho predstaveného rádu, Giovanniho Battistu Rossiho. V nasledujúcich rokoch pokračuje v zakladaní nových Karmelov – celkovo sedemnástich. Ako mimoriadne dôležité sa ukáže stretnutie so sv.Jánom z Kríža, s ktorým v roku 1568 založí v Duruele, blízko Avily, prvý kláštor bosých karmelitánov. V roku 1580 získa z Ríma potvrdenie autonómnej provincie svojich reformovaných karmelitánskych kláštorov, čo sa stalo začiatkom Rehoľného rádu bosých karmelitánov. Terézia skončí svoj pozemský život práve počas tohto zakladania. V roku 1582, krátko po založení Karmelu v Burgose, keď sa vracia späť do Avily, zomiera v noci 15.októbra v Albe de Tormes opakujúc pokorne dve vety: „Nakoniec zomieram ako dcéra Cirkvi“ a „Nadišla hodina, môj ženích, aby sme sa uvideli“. Život prežitý v Španielsku, ale obetovaný pre celú Cirkev. Blahoslavená bola pápežom Pavlom V. v roku 1614, svätorečená v roku 1622 Gregorom XV. a vyhlásená za Učiteľku Cirkvi Božím služobníkom Pavlom VI. v roku 1970.

Terézia Ježišova nemala akademické vzdelanie, ale vždy oceňovala učenie teológov, učencov a duchovných majstrov. Ako spisovateľka sa vždy pridriavala toho, čo osobne prežila alebo videla v životoch druhých, čiže vždy podložené skúsenosťami. Terézia vytvárala duchovné priateľské vzťahy s mnohými svätými, predovšetkým so sv.Jánom z Kríža. Zároveň sa venovala čítaniu cirkevných otcov, sv.Hieronyma, sv.Gregora Veľkého a sv.Augustína. Medzi jej najdôležitejšie diela patrí predovšetkým autobiografia s názvom *Kniha života*, ktorú ona volá *Kniha Pánových milostí*. Vytvorená v avilskom Karmele v roku 1565, zachytáva jej biografickú a duchovnú cestu a bola napísaná – ako tvrdí samotná Terézia – aby podrobila svoju dušu rozoznávaniu „majstra spirituality“, sv.Jána z Avily. Cieľom je zdôrazniť prítomnosť a konanie milosrdného Boha v jej živote: preto zachytáva často dialóg modlitby s Pánom. Je to čítanie, ktoré očaruje, pretože svätica nielen rozpráva, ale ukazuje – priam znovu prežíva hlboký zážitok svojho vzťahu s Bohom. V roku 1566 Terézia píše *Cestu dokonalosti*, ňou nazývaná *Napomenutia a rady*, ktoré dáva Terézia Ježišova svojim mniškam. Adresátkami je 12 novíciek Karmelu sv.Jozefa v Avile. Im Terézia predkladá intenzívny program kontemplatívneho života v službe Cirkvi, na ktorého základe sú evanjeliové rady a modlitba. Medzi najcennejšie časti patrí komentár k modlitbe Otče náš ako model modlitby. Najznámejšie mystické dielo sv.Terézie je *Vnútorný hrad*, napísané v roku 1577, už v plnej zrelosti. Jedná sa o spätný pohľad na vlastnú cestu duchovného života, zároveň návod na možné napredovanie kresťanského života k svojej plnosti a svätosti pod vedením Ducha Svätého. Terézia sa odvoláva na štruktúru hradu so siedmimi izbami ako obraz vnútra človeka, uvádzajúc zároveň symbol priadky morušovej, ktorá sa pretvorí na motýľa, aby vyjadrila cestu od prirodzeného k nadprirodzenému. Svätica sa inšpiruje Svätým písmom a obzvlášť Velpiesňou a záverečným symbolom dvoch mladomanželov, ktorý jej dovoľuje opísať v siedmej izbe vrchol kresťanského života vo svojich štyroch aspektoch: trojičnom, kristologickom, antropologickom a ekleziálnom. Svojej činnosti zakladateľky reformovaných Karmelov Terézia venuje *Knihu zakladania* napísanú medzi 1573 a 1582, v ktorej hovorí o živote rodiacej sa rehoľnej skupiny. Ako aj v autobiografii, text chce zdôrazniť predovšetkým Božiu činnosť v diele zakladania nových kláštorov.

Nie je jednoduché zhrnúť v pár slovách hlbokú a artikulovanú tereziánsku spiritualitu. Chcel by som spomenúť niektoré podstatné body. V prvom rade sv. Terézia predkladá evanjeliové rady ako základ celého kresťanského a ľudského života: obzvlášť odpútanie sa od majetku, čiže evanjeliová chudoba a tá sa týka všetkých nás; láska jedných voči druhým ako podstatný prvok komunitného a spoločenského života; pokora ako láska k pravde; odhodlanie ako ovocie kresťanskej odvahy; teologálna nádej, ktorú opisuje ako smäd po živej vode bez zabudnutia na ľudské čnosti: vládnuť, pravdivosť, skromnosť, ochota, radosť, vzdelanosť. V druhom rade sv. Terézia navrhuje hlboký súlad s veľkými biblickými osobnosťami a živým načúvaním Božiemu slovu. Ona sa identifikuje predovšetkým s nevestou z Veľpiesne a s apoštolom Pavlom a samozrejme s umučeným Kristom a eucharistickým Ježišom.

Svätica podčiarkuje ako veľmi podstatná je modlitba; modliť sa – hovoriť – „znamená s priateľstvom navštevovať – z tváre do tváre – Toho, o ktorom vieme, že nás miluje“. Myšlienka sv. Terézie sa zhoduje s definíciou teologálnej lásky, ktorú

sv. Tomáš Akvinský opisuje ako „amicitia quaedam hominis ad Deum“, priateľstvo človeka s Bohom, ktorý ako prvý ponúkol svoje priateľstvo človeku; iniciatíva vychádza od Boha. Modlitba je život a postupne sa rozvíja v súlade s vývinom kresťanského života: začína s hlasovou modlitbou, pokračuje zvnútornením skrze meditáciu a rozjímanie, až k dosiahnutiu jednoty lásky s Kristom a Najsvätejšou Trojicou. Samozrejme nejedná sa o vývin, pri ktorom vystúpenie na vyššie stupne znamená zanechanie predchádzajúcich typov modlitieb, ale je to predovšetkým postupné prehĺbenie vzťahu s Bohom, ktoré zahŕňa celý život. Viac než pedagogika modlitby, učenie sv. Terézie je skutočná mystagógia: čitateľa jej diel učí modlitbe tým, že sa ona sama s ním modlí; častokrát vskutku preruší opis alebo výklad, aby spočinula v modlitbe.

Ďalšou témou, milou svätici je centrálnosť Kristovej ľudskosti. Pre Teréziu vskutku kresťanský život je osobný vzťah s Ježišom, ktorý vrcholí v jednote s Ním skrze milosť, lásku a jeho napodobovanie. Z toho vyplýva dôležitosť, ktorú ona pripisuje meditovaniu Umučenia a Eucharistie, čiže Kristovej prítomnosti v Cirkvi pre život každého veriaceho a ako srdce liturgie. Sv. Terézia prežívala nepodmienujúcu lásku voči Cirkvi: zjavuje živý „sensus Ecclesiae“ v časoch rozdelenia a konfliktov v Cirkvi. Reformuje karmelitánsky rád so zámerom lepšie slúžiť a obraňovať „Svätú katolícku cirkev rímsku“ a je ochotná položiť svoj život za ňu.

Posledný podstatný aspekt tereziánskeho učenia, ktorý chcem podčiarknuť, je zdokonaľovanie sa ako úsilie celého kresťanského života a jeho finálna meta. Svätica má mimoriadne jasnú myšlienku o „plnosti“ Krista nanovo prežitej v kresťanovi. Na konci cesty vo *Vnútornej hrade*, v poslednej izbe, Terézia opisuje túto plnosť, realizovanú v prebývaní v Najsvätejšej Trojici, v jednote s Kristom skrze mystérium jeho ľudskosti.

Sv. Terézia Ježišova je skutočnou učiteľkou kresťanského života pre veriacich všetkých čias. V našej spoločnosti, chudobnej na duchovné hodnoty, sv. Terézia nás učí stať sa neúnavnými svedkami Boha, jeho prítomnosti, jeho konania, učí nás reálne cítiť smäd po Bohu, ktorý jestvuje v hĺbke nášho srdca, túto túžbu vidieť Boha, hľadať Boha, rozprávať sa s ním a byť jeho priateľmi. Toto priateľstvo je nevyhnutné pre nás všetkých a musíme ho hľadať vždy nanovo každý deň. Príklad tejto svätice, hlboko kontemplatívnej a zároveň účinne aktívnej, nech poháňa aj nás zasvätiť každý deň istý čas modlitbe, tomuto otvoreniu sa Bohu, tejto ceste hľadania Boha, aby sme ho uvideli, aby sme našli jeho priateľstvo a tým skutočný život; pretože skutočne mnohí z nás by mali povedať: „nežijem, nežijem skutočne, pretože nežijem podstatu môjho života“. Preto čas modlitby nie je strateným časom. Je to čas, v ktorom sa otvára cesta života, otvára sa cesta k učeniu sa od Boha jeho horiacej lásky – voči Nemu, k jeho Cirkvi a konkrétnej láske k našim bratom.

Možno trochu dlhšie, ale iste hodné zamyslenia. Ja už by som len z filatelistického hľadiska chcel podotknúť, že k jubileu už pripravili vydania poštové správy rodného Španielska a tiež Rakúska a Vatikánu. Túto sväticu však nájdeme na viacerých známkach a ďalšom filatelistickom materiáli z celého sveta.

spracoval JV

BI. Karl Leisner (1915-1945)

Druhá svetová vojna vrhla zlé svetlo na nemecký národ. Pre mnohých obyvateľov sveta sa stali Nemci symbolom zloby a krutosti a preto nekriticky zavrhl celý nemecký národ. Ako to však bolo v skutočnosti? Čo hovoria fakty?

Keď sa v Nemecku dostali k moci nacisti a chystali sa dobyť svet, museli najprv dobyť Nemecko. Nie všetci Nemci sa totiž stotožňovali s nacizmom. Ten nepoddajný nemecký národ spočiatku kládol nacistom veľký odpor a trvalo dlhé roky, kým sa nacistom podarilo Nemcov zlomiť. Nacisti mali v Nemecku bezpochyby veľa prívržencov, ale mali aj mnohých odporcov.

Aby nacisti upevnili svoju, spočiatku vratkú moc v Nemecku, začali prenasledovať svojich skutočných aj fiktívnych odporcov. A neboli to len Židia, či komunisti, ale aj antifašisti z rôznych spoločenských vrstiev, ba bolo medzi nimi aj veľa nemeckých evanjelických a katolíckych kňazov, ktorí neohrozene pranierovali zvrhlosť totalitnej fašistickej moci. Mnohí kňazi zákonite skončili v nacistických koncentračných táboroch a nie všetci z nich sa dočkali konca vojny. Vari najsmutnejším a

Ľudsky najdojímavejším je životný príbeh mladého katolíckeho kňaza Karla Leisnera. Bol jedným z mnohých, ktorí boli mučení pre mravnú skazu tohto sveta.

Kto vlastne bol Karl Leisner? Karl Leisner sa narodil 28.2.1915. Jeho rodiskom bol Rees am Niederrhein. V roku 1921 sa Karlov otec sťahuje s rodinou do Kleve a tu malý Karl absolvuje základnú školu a neskôr aj štátne gymnázium. Už ako chlapec sa stáva horlivým mariánskym ctiteľom. Od veriacich ľudí svojej domoviny, predovšetkým však od svojej matky, dedí Karl lásku k Matke Božej a túto lásku horlivo odovzdáva ďalej. Len 26 kilometrov od Kleve sa nachádza jedno z najdôležitejších mariánskych pútnických miest Nemecka: Kevelaer. Už ako sedemročný uskutočňuje Karl svoju prvú púť k ucteniu Panny Márie. Aj neskôr tam často prichádza na bicykli sám, alebo so svojimi kamarátmi. Láska k Panne Márii privádza neskôr Karla Leisnera ako kňazského kandidáta k hnutiu Schönstatt. Karl mu ostáva verný po celý svoj krátky život. Stáva sa členom schönstattskej teologickej skupiny v seminári a neskôr členom schönstattskej skupiny kňazov v koncentračnom tábore Dachau.

Už od svojich 12 rokov sa Karl angažuje v katolíckom mládežníckom hnutí. Najprv ako gruppenführer, neskôr, v roku 1934 ako jungscharführer v regióne Kleve, ktorý zahrnoval dekanáty Kleve a Goch. Ešte v tom istom roku sa 19-ročný mladíček dokonca stáva na dobu 2 rokov diecéznym jungscharführerom v diecéze Münster. V tej dobe je v Nemecku veľa führerov. Ten najmocnejší, Adolf Hitler, hlása nenávisť, nelásku. Naproti tomu mladučký jungscharführer z münsterskej diecézy hlása lásku. Dňa 1.5.1934, v čase, keď mnohí kričia „Heil Hitler!“, si Karl do svojho denníka zapisuje aj túto vetu: „Kristus, Ty si mi vášnivá láska. Heil!“ Karl Leisner už ako mladík inštinktívne odmieta Hitlera a nacizmus. Dňa 2.5.1933 si do svojho denníka zapisuje aj toto: „Ale ako sa mám postaviť k Hitlerovi a nacizmu? Mám s nimi chodiť, kričať, vláčiť sa s nimi? Nie, to neurobím; len ak ma k tomu budú nútiť násilím, alebo štátnym zákonom, ale vnútorne ich nenasledujem. S ich drilom, hrubosťou, nedostatkom lásky k odporcom, s ich fanatickou, výbušnou nacionalistickou zúrivosťou sa ja nemôžem stotožňovať.“ V rokoch 1934 až 1936 študuje Karl Leisner filozofiu a teológiu v Münsteri. Potom, od roku 1936 do roku 1937, pokračuje v štúdiu teológie vo Freiburgu/Breisgau. Snaží sa čo možno najviac mladých ľudí odvrátiť od nacistickej ideológie. Tým na seba upúta pozornosť gestapa, ktoré v októbri 1937, na druhý deň po jeho návrate z ríšskej pracovnej služby, zhabe jeho denníky. Od jesene 1937 pokračuje v štúdiu teológie v Münsteri. V roku 1938 vstupuje do kňazského seminára v Münsteri. V marci 1939 je vysvätený najprv za subdiakona a potom, o 3 týždne neskôr, za diakona. Jeho vysvätenie za kňaza prekazí zákerná pľúcna choroba, kvôli ktorej musí v júni 1939 prerušiť štúdium a odísť na liečenie do sanatória v St. Blasien v oblasti Schwarzwald. 9.11.1939 otriasa sanatóriom správa o atentáte na Hitlera. Karl Leisner sa pred jedným zo spolupacientov v sanatóriu vyjadrí: „Škoda, že Führer nebol pri tom.“ Táto zdanlivo nevinná veta privádza mladého muža na jeho krížovú cestu. Na základe udania totiž Karla Leisnera ešte v ten istý deň v sanatóriu zatýkajú. Začína sa jeho 2002 dní trvajúca kalvária. Po celé týždne je úplne izolovaný vo väzenskej cele. Najprv vo Freiburgu/Breisgau, potom v Mannheime. V marci 1940 ho bez súdneho rozhodnutia deportujú do ochranej väzby v koncentračnom tábore Sachsenhausen a v decembri 1940 do koncentračného tábora Dachau, v ktorom je až do konca vojny, teda viac ako 4 roky. Neľahké životné podmienky v táboch a zákerná tuberkulóza podlamujú krehké zdravie mladého diakona, ale ten nesie svoj kríž s obdivuhodnou radosťou, prameniaca z hlbokej lásky k ukrižovanému Kristovi. Jeho optimizmus pomáha prežiť nielen jemu, ale aj mnohým spoluväzňom. Oblúbeným heslom Karla Leisnera sa stáva: „A my sme poznali a uverili v lásku, ktorú má Boh k nám.“ (1 Jn 4,16). Karl Leisner tú lásku, ktorú dostáva od Boha, rozdáva ďalej svojim spoluväzňom. O potraviny, ktoré mu do Dachau posielajú jeho starostliví rodičia, ale aj príbuzní a priatelia, sa delí s tými najbiednejšími, predovšetkým so sovietskymi zajatcami. Nemecký jezuita Otto Pies, ktorý bol tiež väznený v Dachau, napísal o spoluväzňovi

Karlovi Leisnerovi okrem iného aj toto: „Keď už zase raz podaroval posledný kúsok chleba, alebo svoju bielizeň, potom sa mohol smiať tak veselo, ako keby on sám bol obdarovaný.“ Ani v Dachau sa Karl nevzdáva svojho sna stať sa kňazom. Jeho túžba sa splní 17.12.1944, keď ho v Dachau tajne vysväcuje za kňaza spoluväzeň Msgr. Gabriel Piguet, francúzsky biskup z Clermont-Ferrand. Aký nádherný príklad Kristovej lásky! Francúz vysväť za kňaza Nemca, ktorý sa o živobytie delí so živoriacimi sovietskymi zajatcami! Príslušníci národov, ktoré proti sebe bojujú na život a na smrť na frontoch druhej svetovej vojny, budujú v koncentračnom tábore Dachau Kráľovstvo Kristovej lásky! Tento výnimočný čin sa navždy zapisuje do dejín katolíckej Cirkvi, ale je významným momentom aj pre nekatolíkov. „Kňazská vysviacka Karla Leisnera znamenala pre skupinu evanjelických pastora veľkú udalosť,“ dosvedčuje Dr. Ernst Wilm, predstavený skupiny evanjelických pastora v tábore. Primičnú svätú omšu slúži Karl Leisner v barakovej kaplnke koncentračného tábora na sviatok sv.Štefana, dňa 26.decembra 1944. Lenže koniec jeho krátkej životnej púte sa nezadržateľne približuje. Neúprosná smrť ostrými pazúrami vytrháva kusy života z mladého organizmu. Karl Leisner sa ešte dožije oslobodenia koncentračného tábora Dachau Američanmi. Dňa 4.5.1945 prichádza už ako slobodný človek do sanatória v Planeggu pri Mníchove. Chcel by slúžiť ľuďom ako Kristov kňaz, ale smrť je priveľmi silný protivník. Mladý kňaz očividne umiera, ale teší sa, že sa stretne zoči-voči s milovaným Kristom. 12.8.1945 je Karl Leisner po 30-ročnom putovaní slzavým údolím v celi svojej cesty. Umiera skôr, než vôbec stihol žiť. Duša muža, ktorý vášnivo miloval Krista, odchádza za svojím Nebeským Führerom. Jeho telo pochovávajú najprv v Kleve, ale neskôr prenášajú jeho telesné pozostatky do krypty mučeníkov v Xantenskom dóme.

23.júna 1996 vyhlasuje pápež Ján Pavol II. na Olympijskom štadióne v Berlíne Karla Leisnera ako mučeníka za blahoslaveného. Je to prvý blahoslavený z hnutia Schönstatt. V roku 2007 v diecéze Münster sa začal proces svätorečenia, no dosiaľ ešte nebol ukončený.

5.2.2015 Nemecká pošta vydala k storočnici narodenia Bl. Karla Leisnera poštovú známku v nominálnej hodnote 0,62€ a tiež boli používané i dve FDC pečiatky (Bonn a Berlín). Tiež mesto Kleve v tento deň používalo príležitostnú poštovú pečaťku.

Pekná OVS bola i pri blahorečení Karla Leisnera na pošte Münster 11.

Z denníka Karla Leisnera:

24.1.1938: „Kriste, keď Ty nie si, potom nechcem byť ani ja. Ty si, Ty žiješ. Uchváť ma, celkom mnou disponuj... Kristus, Kristus, Kristus! Ty si môj život, moja láska, môj najvnútornejší plameň!“

25.júla 1945: (posledný zápis smrteľne chorého): „Požehnaj, Najvyšší, aj mojich nepriateľov!“

spracoval JV

Karol Veľký – položil základy kresťanského Západu

Vatikánsky úrad pre filateliu a numizmatiku si v roku 2014 pripomenul 1200. výročie smrti najvýznamnejšieho stredovekého kráľa Karola Veľkého vydaním dvoch známok.

Karol Veľký, Carolus Magnus (742-814), syn Pipina III. Krátkeho, franský kráľ od roku 766, vládol najprv v severozápadnej časti Franskej ríše. Po smrti brata Karolmana roku 771 sa stal jediným vládcom ríše. Na Vianoce roku 800 ho korunoval pápež Lev III. v rímskej bazilike sv. Petra na cisára Svätej ríše rímskej. Karol Veľký počas svojej vlády neustále rozširoval svoju ríšu a zakladal biskupstvá. Podniel tzv. karolínsku renesanciu.

Na známke nominálnej hodnoty 0,85 € je jazdecká socha panovníka, ktorú vytvoril Agostino Comacchini v roku 1725 pre Svätopeterskú baziliku vo Vatikáne. Na pozadí je vidieť dve opátstva, a to opátstvo St. Denis, kde sa uchovávala koruna francúzskych kráľov (zničené počas francúzskej revolúcie) a opátstvo vo Fulde (Nemecko).

Benediktínske opátstvo vo Fulde zohralo významnú úlohu. Karol Veľký, hoci bol negramotný, pochopil nutnosť kultúrneho povznesenia franskej spoločnosti. Predovšetkým zistil veľkú negramotnosť medzi kňazstvom. Na svojom dvore v Aachene sústredil krúžok popredných vzdelancov, na čele ktorého stál mních Alkuin (740-804), filozof, ktorého povolal z Anglicka. Karol Veľký patril k žiakom Alkuina spolu so synmi Pipinom a Ľudovítom. Medzi najväčšie Alkuinove zásluhy patrí obnovenie latinčiny ako literárneho jazyka, stal sa zakladateľom stredovekého školstva. Keď sa Alkuin s cisárovým súhlasom uchýlil do Kláštora sv. Martina v Tours a stal sa tam jeho opátom, vybral si svojho nástupcu Rabana.

Rabanus Maurus (780-856) sa vzdelával v benediktínskom kláštore vo Fulde. Po ukončení štúdia pôsobil na dvore Karola Veľkého v Aachene, kde si ho všimol Alkuin. Alkuin nazýval Rabana „Maurus“ podľa vzoru zakladateľa rádu sv. Benedikta z Nursie, ktorý takto tituloval svojich žiakov. Rabanus nasledoval svojho učiteľa do kláštora v Tours, aby tam študoval Bibliu, liturgiu a právo. V r. 801 sa vrátil do Fuldy, kde bol vysvätený za kňaza a viedol kláštornú školu do r. 822, kedy sa stal opátom vo Fulde. V r. 847 sa stal arcibiskupom v Mainzi (Mohúč), kde zomrel.

Rabanus bol typický predstaviteľ tzv. karolínskej renesancie. Prispel k rozvoju vied, bol významný encyklopedista, napísal rad teologických a filozofických diel. Svätodušný hymnus, Veni Creator Spiritus – Príď Duchu Svätý Tvorivý, ktorý spievame v kostoloch, možno nenapísal priamo on, avšak vďaka nemu sa dochoval a tak zostáva spojený s jeho menom.

Na známke nominálnej hodnoty 1,90 € je Karol Veľký znázornený podľa klasickej ikonografie so žezlom a korunovačným jablkom – zlatá guľa s krížom. Na pozadí vidíme nádhernú katedrálu v Aachene, ktorú dal postaviť a tu bol pochovaný. V Dóme boli do roku 1531 korunovaní tridsiaty nemeckí králi. V Aachene sa nachádza elitná vysoká škola Nemecka, Aachenská univerzita.

Karol Veľký sa nachádza i na viacerých známkach hlavne Európy.

JUDr. Severín Zrubec (1921-2011)

Už v minulom čísle sme predstavili novú známku, ktorá vyšla v emisii „Deň poštovej známky“ – Severín Zrubec (1921-2011) a tiež i inauguráciu, ktorá bola v Trnave. Po prečítaní článku nášho člena SSG Ľubomíra Flocha v Spravodajcovi ZSF č 4/2014, my však ostalo niečo „visieť vo vzduchu“. Chýbala mi tam zachytená jeho činnosť v SSG.

Dr. Zrubec patril medzi zakladajúcich členov SSG a ako som už spomenul v Pamätnici k 10.výročíu vzniku SSG, tak mal spolu s Mgr. Andrejom Kvasom a Dr. Ottom Gátom, najväčšie zásluhy na tom, že na Slovensku vzniklo Spoločenstvo kresťanskej filatelie Sv.Gabriel. Konkrétne Dr. Zrubec mi svojimi radami pomohol, ako vôbec organizovať takéto spoločenstvo a tiež mi bol i takou filatelistickou i morálnou autoritou.

Dr. Zrubca som spoznal už ako mládežnícky filatelista na výstave Juniorfila Bratislava 1973. Tam som prvýkrát sa zúčastnil na výstave so svojim exponátom „Ostrovy“ a tiež na Kongrese mladých filatelistov a filatelistickej olympiáde. Boli to moje filatelistické začiatky, no práve Dr. Zrubec bol tým, ktorý ma povzbudil do ďalšej práce vo filatelii. Potom sme sa na rôznych výstavách i kongresoch či olympiádach stretli ešte viackrát – vždy vedel povzbudiť. Prešlo niekoľko rokov a ja som bol kaplánom v Trenčíne. Tu zomrel jeden z popredných trenčianskych filatelistov Dr. Čelko. Mal katolícky pohreb, no a ako to bolo za „totality“ zvykom najprv bola občianska rozlúčka a potom prišiel za mnou Dr. Zrubec, že by sa chcel rozlúčiť so zosnulým za ZSF. Bola to reč plná kresťanskej nádeje – nebál sa „súduhov“. Preto po roku 1989 som sa s dôverou obrátil na tohto filatelistu – funkcionára a on ma podstatne usmernil pri zakladaní SSG.

Dr. Zrubec i pri svojom veku (pri založení SSG mal už vyše 70 rokov) bol veľmi aktívnym členom SSG. Pokiaľ mu to dovoľoval zdravotný stav, tak pravidelne prichádzal a naše stretnutia SSG, svojimi krátkymi článkami prispieval do nášho bulletinu až do roku 2006 (známa jeho skratka „Zc“) a čo je najdôležitejšie, i vtedy, keď už nemohol prísť medzi nás vždy vedel poradiť a povzbudiť (či už písomne, alebo telefonicky).

Je pre mňa skoro až nepochopiteľné (ale iste je to Božím riadením), že na známke s jeho portrétom je práve erb nášho SSG (nie ZSF, či niečo iné). A ja osobne si myslím, že práve kresťanská filatelia a naše SSG mu bolo najbližšie.

Keď som ho poprosil, aby do Pamätnice k 10.výročíu SSG napísal niečo o tom, ako by malo SSG pokračovať ďalej, tak napísal i tieto riadky:

„Nazdávam sa, že bude i v odpovedi na otázku – Ako ďalej? – osožné vrátiť sa k tomu, čo spoločenstvo doteraz vykonalo. Začudoval som sa, že z prvých 17 zakladajúcich členov sa k súčasnosti počet rozrástol na vyše sto členov! A s veľkou radosťou možno konštatovať, že od svojich počiatkov je toto združenie živou organizáciou. Jeho členovia s nadšením zbierajú známky a aj iný filatelistický materiál s kresťanskými námetmi, že ich zberateľská i organizačná aktivita je chvályhodná, prenikla i do zahraničia, vznikol pekný počet pozoruhodných zbierok – a výstavy dokázali, že i exponátov. Úspešne a obetavo sa svojej činnosti zhostilo vedenie.

Z organizačnej i propagačnej činnosti treba vyzdvihnúť úzku spoluprácu členov Spoločenstva medzi sebou navzájom za usilovnej aktivity vedenia s členstvom. Tu si vysoko cením pravidelné stretávanie sa členov na rozličných miestach Slovenska. Veľkú prácu tu vykonáva pravidelný bulletin a predovšetkým filatelistické výstavy každého rangu.

Sv.Gabriel mal teda na Slovensku výborný štart a na svojej špecifickej ceste špecifickými prostriedkami vykonal a vykonáva kus záslužnej práce na poli výchovnom, propagačnom i spoločenskom pri plnení svojich základných poslání – prispievať

k poznaniu a aktualizovaniu mravných kresťanských hodnôt života v zmenenej, predsa však zložitej spoločenskej i národnej situácii u nás.

Táto úloha a jej plnenie i v nasledujúcom období čaká naše Spoločenstvo s takým istým odhodlaním, metódami i skúsenosťami. Postavenie, ktoré si svojou desaťročnou činnosťou vydobylo, patriť naďalej na čelo námetových skupín v rámci ZSF, treba udržať a upevniť. ...

... Pri ochotnej aktívnej spolupráci všetkých, ktorí sú toho schopní, s Božou pomocou a na orodovanie nášho patróna sv. Gabriela sa nám to určite bude i ďalej dariť.“

Myslím si, že k týmto jeho slovám už netreba ďalší komentár.

JV

Sväté patrónky Európy

Prvým patrónom Európy bol sv. Benedikt. Pápež Pavol VI. zveril kresťanskú Európu pod jeho ochranu v roku 1964. Pápež Ján Pavol II. v roku 1980 vyhlásil za patrónov Európy aj svätých Cyrila a Metóda. Sú to svätci, ktorí žili v prvom tisícročí kresťanstva.

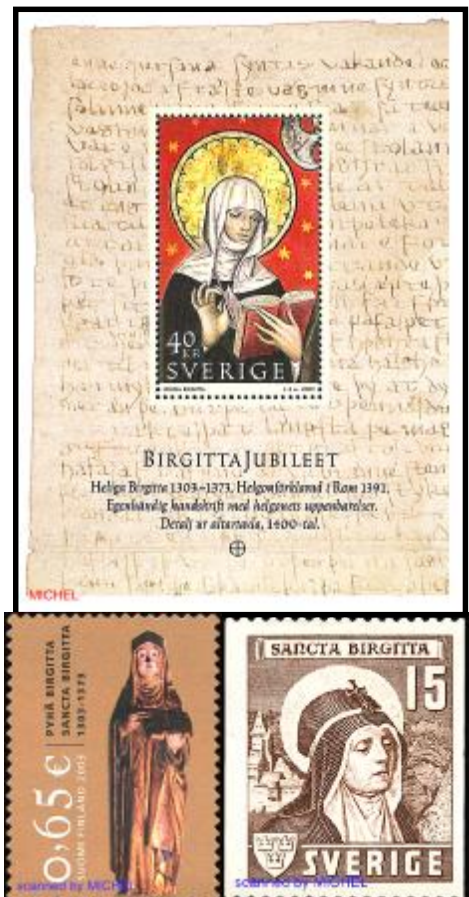
Ján Pavol II. apoštolským listom *Motu proprio* vyhlásil v roku 2000 za spolupatrónky Európy sv. Brigitu Švédsku, sv. Katarínu Sienskú a sv. Teréziu Benediktu. Pápežský list uvádza najprv pohnútky, ktoré k takému vyhláseniu viedli.

V prvom rade je to situácia zjednotenia Európy, pri ktorej musia zohrať kresťania aktívnu rolu. Sú na to povolaní jednak tým, že kresťanstvo zohralo v európskych dejinách zásadnú úlohu, aj tým, že sú nositeľmi zmierenia. Aby túto rolu mohli naplniť, musia sa kresťania sami obnoviť a na to je potrebný vzor svätých. Je preto vhodné, aby ochraňovať Európu boli prizvaní aj svätci druhého tisícročia a aby to boli ženy. Z listu je zrejmé, čo si pápež želá, aj keď to nie je výslovne povedané, ide o výzvu, aby sme tieto svätice náležite uctievali. Najprv však musíme pochopiť, čo je to úcta k svätým, a čo nám Boh ich životom hovorí.

Svätá Brigita Švédska. Narodila sa roku 1303. Vyrastala v dostatku, istote a v harmónii. Bola vnímavá a citlivá. Tak sa stalo, že po jednej kázni o Kristovom ukrižovaní mala živý sen, v ktorom videla Krista. Hovorila s ním a pýtala sa, kto s ním tak brutálne zaobchádzal. Odpovedal jej, že všetci ktorí zneužívajú jeho lásku a zabúdajú na neho. V tej noci sa jej dostalo milosti osobitného videnia.

Brigita dostala dobré, v tých časoch nezvyčajné a vynikajúce vzdelanie. Z poslušnosti k rodičom sa ako trinásťročná vydala. Milovala svojich osem detí, milovala manžela, svoju rodinu, milovala materstvo. Štedro sa venovala dobročinným dielam, pomáhala chudobným a založila aj nemocnicu. Jej manžel po ich spoločnej púti do Santiaga de Compostela vstúpil do kláštora, kde v roku 1344 zomrel.

Keď Brigita ovdovela prehĺbila jednotu s Pánom prostredníctvom modlitby, pokánia a dobročinnosti. Rozdala svoj majetok chudobným a žila v cisterciátskom kláštore. Tu začali zjavenia, ktoré ju sprevádzali po celý zvyšok života. Zjavenia svätej Brigity majú rozličné obsahy a štýly. Niekedy je zjavenie predstavené vo forme rozhovoru medzi Božími osobami, alebo vo forme dialógu Panny Márie so svätými. Inokedy sú to

opisy zvláštnych videní. Brigita ich diktovala svojim tajomníkom a spovedníkom, ktorí ich zozbierali do ôsmich kníh nazývaných Zjavenia a Dodatočné zjavenia.

V roku 1349 Brigita navždy opustila Švédsko a vydala sa na púť do Ríma. Chcela sa zúčastniť na Veľkom Jubileu roku 1350, tiež získať od pápeža schválenie rehoľných pravidiel pre rád rehoľníkov a rehoľníčok, ktorý chcela založiť. Z Ríma sa Brigita vydala na púť do rozličných talianskych svätýň. Napokon, v roku 1371 sa vydala na púť do Svätej zeme. Počas týchto rokov boli pápeži v Avignone. Brigita sa k nim s bôľom obracala a prosila ich, aby sa vrátili na stolec sv.Petra do večného mesta. Zomrela v roku 1373 ešte predtým, než sa pápež Gregor XI. vrátil do Ríma. V roku 1391 ju pápež Bonifác IX. vyhlásil za svätú.

Nech Pánov Duch aj dnes povzbudzuje kresťanských manželov ku svätosti, aby tak dokázali svetu ukázať krásu manželstva založeného na hodnotách evanjelia. Aj u nás sú obľúbené modlitby sv.Brigity o Ježišovom utrpení „Sme zachránení“ Pius IX. tieto modlitby 1.mája 1862 schválil, ako užitočné pre spásu duší.

Svätá Katarína Sienská. Narodila sa v roku 1347 v Siene, ako predposledná z dvadsiatich piatich detí. Ako dievčatko, ktoré priťahovala Božia láska, zaviazala sa Bohu sľubom panenstva. Keď mala štrnásť rokov, pohnutá víziou sv.Dominika vstúpila do Tretieho rádu Dominikánov. Zostala žiť uprostred svojej rodiny; venovala sa modlitbe, konala pokánie a skutky dobročinnnej lásky, starala sa o chorých.

Keď sa rozšíril chýr o jej svätosti, stala sa duchovnou poradkyňou pre najrozličnejších ľudí: Radila šľachticom i politikom, umelcom aj jednoduchým ľuďom, zasväteným osobám a kňazom, ba dokonca aj pápežovi Gregorovi XI., ktorý vtedy sídlil v Avignone. Katarína ho napomínala, aby sa vrátil do Ríma.

Náuka svätej Kataríny, ktorá sa len s ťažkosťami naučila čítať a písať, je zaznamenaná v knihe Dialóg Božej Prozreteľnosti. Je to vrcholné dielo duchovnej literatúry, tak v časti, ktorá obsahuje jej listy, ako aj v časti, kde sú zozbierané jej modlitby.

Zapálená láskou k Bohu usilovala stať sa podobnou ukrižovanému Kristovi, a tak si zaslúžila, že dňa 1.apríla 1375 bola ozdobená aj posvätnými stigmami, ktoré sa na nej jagali žiarivým leskom, nie však krvou.

Benedikt XVI. v katechéze z novembra 2011 hovoril o jednom príbehu zo života sv.Kataríny takto: *Hlbokú jednotu s Pánom možno vidieť aj v udalosti zo života tejto výnimočnej mystičky: vo výmene srdc. Podľa Rajmunda z Capuy, ktorý zapísal všetko, čo mu Katarína zverila, sa jej Pán Ježiš zjavil s ohnivočerveným ľudským srdcom v ruke, otvoril jej hrud', vložil jej tam toto srdce a povedal: "Najdrahšia dcérka, tvoje*

srdce som si vzal v deň, keď si mi ho obetovala; preto ti teraz dávam to svoje: oddnes bude na mieste, ktoré predtým patrilo tvojmu." Katarína skutočne prežívala slova svätého Pavla „...už nežijem ja, ale vo mne žije Kristus.“

Okolo Kataríny sa postupne vytvorila skutočná duchovná rodina. Boli to ľudia, ktorých fascinovala morálna autorita tejto jednoduchej ženy a tiež výška jej života – neraz dojatí mystickými udalosťami, ktorých boli svedkami.

Katarínu Sienskú vyhlásil Pius II. za svätú v roku 1461.

Od svätej Kataríny sa učme to najvznešenejšie: poznať a milovať Ježiša Krista a jeho Cirkev – s odvahou, intenzívne a úprimne.

Svätá Terézia Benedikta, Edita Steinová. Narodila sa v roku 1891 ako posledné z jedenástich detí ortodoxným židovským rodičom v pruskom, neskôr nemeckom Vroclave. Ako šestnásťročná sa začala považovať za ateistku. Po štúdiu germanistiky a histórie na univerzite vo Vroclave a Göttingene, pôsobila ako asistentka na univerzite vo Freiburgu.

V tom čase mal na Editu vplyv mníchovský fenomenológ Max Scheler, ktorý mával večerné prednášky o náboženských otázkach. Jedna z nich bola o podstate svätosti. Steinová o ňom napísala: „Bol celkom preniknutý myšlienkami katolicizmu a vedel ich podávať s celou jemnosťou svojho ducha a silou výrazu. Bol to môj prvý kontakt s doteraz úplne neznámym svetom.“

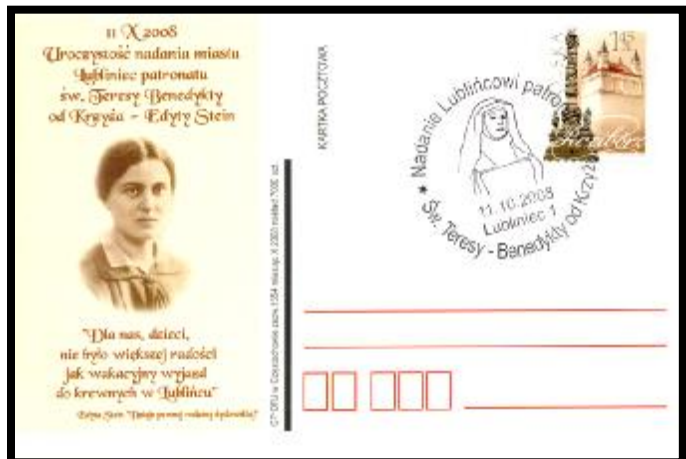
Po vypuknutí prvej svetovej vojny sa Edita dobrovoľne prihlásila za ošetrovatelku Červeného kríža, kde ošetrovala vojakov na infekčnom oddelení. Po vojne Edita navštívila vdovu, ktorej manžel kedysi dal študentom k dispozícii dom na diskusie fenomenologického krúžku. Chcela ju potešiť. Editu udivilo, keď ju našla duševne vyrovnanú, nesúcu svoju stratu a bolesť ako účasť na Kristovom kríži. Neskôr napísala: „Bolo to moje prvé stretnutie a krížom a s Božím darom vnútornej sily, tých čo ho nesú. Bola to zároveň chvíľa, v ktorej sa rozsypala moja nevera, židovské náboženstvo vybledlo a zažiaril Kristus v tajomstve kríža.“

Nasledovať Krista sa rozhodla cez prázdniny 1921, po náhodnom prečítaní životopisu sv. Terézie z Avily, ktorý našla v knižnici svojej priateľky. Vtedy povedala: „Toto je pravda.“ Na druhý deň si kúpila katechizmus a malý omšový misál. Neskôr bola v Bergzaberne na sv. omši, pri ktorej dostala milosť pochopiť celú vierouku katolíckej Cirkvi. Tento kostol bol na Nový rok 1922 svedkom jej krstu. Pre Editu pri jej konverzii, bolo najťažšie stretnutie s matkou, ktorá nič nehovorila, len ticho plakala. V tom čase priťahovalo Editu rehoľné povolanie, ale z ohľadu na matku sa neodvážila vstúpiť do kláštora. Chcela však pracovať v katolíckom prostredí.

Pomocou kňaza Schwinda, ktorý bol neskôr jej duchovným vodcom, začala učiť ako profesorka nemčiny a dejepisu v učiteľskom ústave dominikánok v Speyeri. Pôsobila tu osem rokov. Zúčastňovala sa tu na modlitbách a dennom poriadku sestier. Jezuita Eich Przywar priviedol Editu na myšlienku preložiť dielo sv. Tomáša Akvinského o pravde *Quaestiones disputatae de veritate*. Preklad vyšiel v dvoch zväzkoch r.1930. V roku 1933 sa musela vzdať pedagogickej kariéry. V tom istom roku sa rozhodla vstúpiť do karmelitánskej rehole. 15.októbra 1933 na sviatok sv. Terézie Avilskej, prekročila bránu kláštora v Kolíne nad Rýnom a 5.apríla 1934, prijala rehoľné rúcho. V apríli 1938 zložila večné sľuby a prijala rehoľné meno Terézia Benedikta z Kríža.

2.augusta 1942 ju gestapo s jej rodnou sestrou Rózou odvieкло do koncentračného tábora. Istý židovský obchodník z Kolína, ktorý prežil pobyt v tábore, svedčil o tom, ako sestra Benedikta bola anjelom pokoja v tábore. Tešila zúfalých a starala sa o detí, ktorých matky ostali ako nepričetné, len tupo hľadali do prázdna. 7. alebo 8.augusta obe sestry Steinové natlačili do vagónu a viezli ich do vyhladzovacieho tábora. Tam obidve skončili život v plynovej komore.

Svätý Otec Ján Pavol II. vyhlásil Editu Steinovú, rehoľným menom Sr. Terézia Benedikta z Kríža za svätú 1.októbra 1998.

Novinky Slovenskej pošty – kresťanská tematika

2.1.2015: Kultúrne dedičstvo Slovenska: Krásnohorské Podhradie – Mauzóleum Andrášiovcov

- nominálna hodnota: 1,15€
- autor výtvarného návrhu známky: akad. mal. Peter Augustovič
- rytec známky: Mgr. art. Jozef Česla
- tlačiareň: PTC, Praha, a.s.
- technika tlače: rotačná ocelotlač v kombinácii s hĺbkotlačou
- náklad známok: 2,000.000 kusov

Na portáli Slovenskej pošty môžeme sa dozvedieť k tejto známke nasledovné:

Mauzóleum neďaleko hradu Krásna Hôrka dal postaviť gróf Dionýz Andráši pre svoju manželku Františku Hablavcovú, opernú speváčku, do ktorej sa zamiloval vo Viedni. Nemala „modrú krv“, tak sa zosobášili tajne. Žili v Döblingu a Mníchove. Otec ho vydedil. Pred smrťou to zmenil, ale Dionýz sa už nevrátil. Správou majetkov poveril kamaráta. Po Františkinej smrti sa rozhodol nepochovať ju do rodovej hrobky. Stavbu mauzólea začal 22.3.1903, vysvätené bolo 26.10.1904. Pod jeho vzhľad sa podpísali mladí mníchovskí umelci. Architekt Richard Berndl vytvoril koncepciu kombináciou prvkov práve modernej secesie a klasických odkazov neskoro antického a ranokresťanského umenia. Strohý exteriér blízky Teodorichovmu mauzóleu v Ravenne dal do kontrastu s výpravnosťou interiéru inšpirovaného ďalšími podobnými stavbami z 5. a 6.storočia. Mauzóleum z bieleho pieskovca budí dojem oktogónu skosenými hranami štvorcovým pôdorysom. Pred vstupom je v dlažbe slovo pax (pokoj), zo strán sochy cherubínov. Na bronzových dverách sú levie hlavy s kruhovými klopami, nad nimi reliéf s erbom, orlami a géniami s faklami a Dionýzovo motto Non videri sed esse (Nie zdať sa, ale byť). Interiér hrá zlatými mozaikami a farebnými mramormi z rôznych kútov sveta. Sú tam latinské úslovie, ornamenty, symboly evanjelistov a na kupole s laternou dvanásť anjelov držiacich kresťanské symboly – dielo Karla Throlla a Simona Theodora Raueckera.

Achátom prekryté okná tmia prenikajúce svetlo. Mramorové sarkofágy od Maxa Fricka a Karla Hubera zdobia erby, rastliny, zvieratá, anjeli a portréty Františky a Dionýza, ktorého tu pochovali v roku 1914. Na oltári sv.Františky Rímskej je mozaikový obraz svätice dovezený z Florencie a práce zlatníka Adolfa Mayerhofera, okrem iných bronzové obrazy serafínov. Mauzóleum nemá v strednej Európe obdobu.

6.2.2015: Osobnosti: 400.výročie narodenia Štefana Pilárika (1615-1693)

- nominálna hodnota: 0,60€
- autor výtvarného návrhu známky: Adrian Ferda
- tlačiareň: PTC, Praha, a.s.
- technika tlače: ofset
- náklad známok: 300.000 kusov

Na portáli Slovenskej pošty môžeme sa dozvedieť k tejto známke nasledovné:

Evanjelický kňaz, pozoruhodný poet a prozaik barokového obdobia. Žil v búrlivom období konfesiónalných sporov, tureckých útokov a protihabsburských vystúpení. Aktuálne spoločenské dianie a autorov dramatický osud sa odrzkadlili aj v jeho tvorbe.

Štefan Pilárik sa narodil roku 1615 v Očovej, v rodine evanjelického kňaza. Za kňaza ho vysvätili v roku 1639 vo Zvolene. Horlivo slúžil v Dolnej Strehovej, Spišskej Teplici, Liptovskom Ondrejove, Trenčíne, Beckove a od roku 1663 v Senici. V roku 1673 odišiel cez Wroclaw do exilu, do Nemecka a ako kazateľ pôsobil v Neusalzi až do svojej smrti roku v 1693. Do literatúry vstúpil ako prekladateľ nemeckej protestantskej literatúry. Prvé jeho autorské diela boli modlitebné a spevníkové knihy pre praktické potreby kňazov aj veriacich: Favus distillans (Med tečúci, Levoča 1648) a Davidova harfa (Trenčín 1652). Z literárneho hľadiska najväčší význam má jeho epicko-reflexívna báseň Sors Pilarikiana – Osud Pilárika Štefana, ktorá vyšla v slovenčiackej češtine v Žiline 1666. Autor v nej spracováva svoje zážitky z roku 1663, keď prežil dva mesiace v tureckom zajatí. Svoje svedectvo zachytil realistickým štýlom, uvádza presné fakty, dáta a historické udalosti. Toto dielo sa stalo svojou protitureckou tematikou memoárového charakteru jedinou zachovanou prácou tohto druhu v slovenskej literatúre. K textu sú pripojené dve básne Píseň o zemi uherské a Rozjímání, v ktorých rozvíja moralizujúce myšlienky na nápravu ľudstva.

Ďalšie práce Pilárik vydal v nemeckom jazyku. Zážitky z tureckého zajatia prezentoval aj v autobiografickej próze Turcico-Tartarica crudelitas (Turecko-tatárska ukrutnosť, Bautzen 1684). V tejto poetickej mystickej próze vykresľuje skutočnosť pod vplyvom svojho konfesijného presvedčenia. Autorovo myslenie a jeho život na báze dobovej cirkevnej histórie sa manifestovalo v ďalšej autobiografii Currus Jehovae mirabilis (Podivuhodný voz boží, Wittenberg 1678). V stostránkovej práci skonfrontoval životnú realitu s nábožensko-mystickým myslením, čitateľovi programovo ponúkal svoje kazateľské a nábožensko-výchovné predstavy. V tejto knihe sa zachoval aj jediný autentický portrét Štefana Pilárika. Na poštovej známke a FDC boli použité motívy z Pilárikovej modlitebnej knihy Favus distillans zo zbierok Univerzitnej knižnice v Bratislave.

6.3.2015: Veľkonočné motívy v diele Karola Ondreičku (1898-1961)

- nominálna hodnota: 0,45€
- autor výtvarného návrhu známky: akad. mal. Vladislav Rostoka
- tlačiareň: PTC, Praha, a.s.
- technika tlače: ofset
- náklad známok: 1,700.000 kusov

Na portáli Slovenskej pošty môžeme sa dozvedieť k tejto známke nasledovné:

Karol Ondreička je po M.Benkovi a popri M.A.Bazovskom a J.Alexym predstaviteľom umeleckej generácie, ktorá sa usilovala o spojenie zásad moderného umenia s osobitým slovenským výrazom. Narodil sa v roku 1898 v Dubnici nad Váhom, v r. 1927 vyštudoval odbor dekoratívnej maľby na Umelecko-priemyselnej škole v Prahe. Po štúdiách pôsobil ako profesor kreslenia na viacerých stredných školách, od roku 1936 sa zamestnal v Štátnom ústave pre zveľaďovanie živností v Martine, neskôr sa stal vedúcim oddelenia ľudovej a umeleckej výroby. Od roku 1932 pravidelne ilustroval knihy vydavateľstva Matice slovenskej a takisto legendárny detský časopis Slniečko. Po utlmení aktivít Matice slovenskej sa v r. 1951 presťahoval do Bratislavy, od roku 1953 pôsobil ako učiteľ, od roku 1954 ako docent kreslenia a maľovania na Fakulte architektúry a pozemného staviteľstva SVŠT v Bratislave.

K.Ondreička predovšetkým vo svojom vrcholnom období (1930–1935) sa podobne ako jeho súputníci inšpiroval tradičným spôsobom života v horských oblastiach Slovenska. V jeho tvorbe však nenájdeme len heroizujúce obrazy namáhavej práce v drsnej, ale krásnej prírode, ani obrazy výrazných až symbolických ľudských typov a

jánošíkovských hrdinov, ale často aj reálne obrazy ľudí na cestách, putujúcich za nejakým účelom, za prácou, alebo s výsledkami práce, kráčajúcich v sprievodoch, procesiách. Okrem toho vniesol do nášho maliarstva témy, ktoré v ňom predtým neboli a ktoré sa vyskytovali skôr v literatúre alebo vo fotografii – smútočné zhromaždenia, dušičkové výjavy, problém vystačovalectva, práce na železnici. Popri tradičných drevorubačoch a zbojníkoch sa objavovali aj dovedy nestvárnené postavy z hôr – pytlíci, trampí, horolezci.

Ako jediný z významnejších moderných umelcov pravidelne zobrazoval Madonu s dieťaťom. Pokúšal sa o moderný a zároveň slovenský, o kresťanský ale zároveň aj sociálne ukotvený obraz Madony – matky. Uplatnil pritom svoje ilustrátorské záujmy a skúsenosti, hlavnú tému často obohatil nielen o typické postavy ľudí v slovenských horách, ale aj o zvieratá a rozprávkové bytosti. Trpiaci Kristus ako „mužský“ náprotivok Madony sa objavoval v jeho vtedajších prácach tiež, avšak oveľa zriedkavejšie. V sérii Kristových hláv z roku 1940 sa vykryštalizoval pozoruhodný nordický typ Spasiteľa s plavými vlasmi a modrými očami. Autor sa sústredil na jeho tvár – vznikli tak imaginárne portréty bolestného Krista s výraznou, až naturalistickou trňovou korunou.

Popri ilustráciách sa autor príležitostne venoval aj grafickej tvorbe. V polovici 30- rokov vznikla aj séria drevorytov, medzi nimi aj kompozícia Pod krížom. Zobrazuje obľúbený námet vtedajšieho výtvarného umenia, ale aj fotografie – tri dedičanky s nošami a veľkými šatkami sa v zbožnej úcte sústredia okolo prícestného kríža. Stranou stojí očividne nezúčastnený muž, opierajúci sa o valašku (*prítlač na FDC*). Obvyklý výjav tak nadobúda iný zmysel.

Spolu so známkami vyšla i celinová pohľadnica v náklade 5.000 kusov a tiež známky vyšli i v zošitkovej úprave (10 samolepiacich známok v zošitku) v náklade 30.000 zošitkov. Známkami v zošitkoch sú obohatené vôňou eukalyptu.

Novinky České pošty – křesťanská tematika

18.2.2015: Plzeň – Evropské město kultury

- nominální hodnota: 25.-Kč
- autor výtvarného návrhu známky: Karel Zeman
- rytec známky: Jaroslav Tvrdoň
- technika tlače: černá rotačná ocelotlač kombinovaná s dvojfarebnou hříbkotlačou

Na portálu České pošty můžeme sa dozvedieť k tejto známke nasledovné:

Tuto velkou kulturní slavnost vyjadřuje na poštovní známce slavnostní ohňostroj, a to jak v reálném, tak i v symbolickém významu jako ohňostroj nápadů a akcí, dále pak katedrála sv. Bartoloměje je nejen hlavní dominantou Plzně, ale také připomínkou staleté kulturní tradice. Současnost města je vyjádřena kašnou v pozadí.

Titul Evropské hlavní město kultury je vždy na jeden rok propůjčován Evropskou unií jednomu či více evropským městům, která mají po celý rok možnost představit Evropě svůj kulturní život a jeho rozvoj. V roce 2015 bude držitelem tohoto titulu, kromě belgického města Mons, západočeské město Plzeň. Tento titul je všeobecně považován jako podnět ke kulturnímu rozvoji a změnám v daném městě.

Plzeň – Evropské hlavní město kultury 2015 je nejenom velká kulturní slavnost, která umožní představit Evropě jednorozhodný kulturní program, který vyzdvihuje bohatství, rozmanitost, kulturní život a jeho rozvoj, ale má za cíl přispět k rozvoji celého regionu.

Plzeň – evropské město kultury 2015 chystá přes 650 kulturních akcí. Zároveň je program velmi různorodý. Přes divadlo, hudbu, výstavy, architekturu, tanec, instalace ve veřejném prostoru až po komunitní program, vzdělávání, projekty a setkání.

Kupon s městským znakem ze zdi starého plzeňského divadla rámuje dvě postavy herců, ztvárňující den a noc. V rukou drží žezla ve tvaru hodinových ručiček, kterými naznačují plynutí času. Druhý kupon připomíná loutkové divadlo, kterým Plzeň byla a je proslavená. Okno se sluníčkem s plzeňského historického domu se stalo jevištěm tradiční loutkářské scény – Kašpárka, čerta a mořskou pannu.

Se známkou se vydává obálka prvního dne včetně příležitostného poštovního razítka. V obrazové části obálky prvního dne je pohled na Plzeň z ptáčích perspektivy, s dominující synagogou a katedrálou. Vznáší se zde kroužek se dvěma klíči z městského znaku a otvírákem světoznámého produktu – „plzeňského piva“. K tomuto svazku

platí dvojsmyslné heslo „Otevři se Plzeň“. Obálka je vytištěna ocelotiskem z plochy v barvě černomodré. Na razítku je logo „Plzeň – město kultury 2015“ a také stylizovaný motiv z mříže brány, vedoucí do proslaveného pivovaru a text: Plzeň, 18. 2. 2015.

18.3.2015: EXPO 2015 Miláno

- nominální hodnota: 25.-Kč (tlačová úprava – hárček)
- autor výtvarného návrhu známky: Adam Hoffmeister
- technika tlače: ofset

Na portálu České pošty můžeme sa dozvedieť k tejto známke nasledovné:

Logo EXPO MILANO 2015 v kombinaci s fotografií fresky Leonarda da Vinci – Poslední večeře páně, okolí aršíku je komponováno v souladu s logem EXPA a je na něm datum 1. května • 31. října.

Tématem světové výstavy EXPO 2015 se stalo Feeding the Planet, Energy for Life (Uživit planetu, energie pro život) a je zaměřeno na klíčové otázky udržitelného rozvoje.

Chce se stát globální příležitostí pro prezentaci a srovnání tradičních i inovativních postupů při výrobě potravin. Ústřední myšlenkou je přitom otázka, jak zajistit všem obyvatelům planety dostatek kvalitních a nezávadných zdrojů jídla a pití. Na ploše větší než 1 kilometr čtvereční se představí na 130 vystavovatelů z celého světa, světová výstava se bude konat od 1.5. – 31.10.2015. Areál Expo 2015 se bude rozkládat severozápadně od Milána mezi městečky Pero a Rho.

Stavba českého pavilonu pro světovou výstavu byla zahájena již v polovině srpna 2014. Pavilon využívá modulární výstavby, jejíž hlavní výhodou je snadná demontáž a možnost přesunu a dalšího využití i po skončení výstavy. Záměrem autorů je, aby byl tento pavilon po skončení výstavy dále využit ke stavbě mateřské školky. Součástí pavilonu by měl být také bazén, který symbolizuje silnou tradici v lázeňství anebo odvěkou českou touhu po moři. Návštěvníci obdrží místo informačních materiálů plavky s potiskem. To je další ekologický záměr, neboť se tím eliminuje papírový odpad z nepotřebných letáků, které brzy ztrácejí svou funkci, zatímco plavky mohou jejich majitelé používat ještě několik let po skončení výstavy. Samotná konstrukce bazénu bude po výstavě převezena do Prahy, kde oživí část břehu řeky Vltavy a tím přispěje k zatraktivnění veřejného prostoru hlavního města.

Snaha o vytvoření takového řešení, které bude mít využití i po výstavě, vychází z osudu českého pavilonu pro EXPO v roce 1958 v Bruselu, který vytvořil jedinečný a vzácný prvek v mozaice pozoruhodných staveb moderní architektury v Praze.

Pri uzávierke tohto čísla bulletinu na internetovej stránke ešte nebola zverejnená FDC.

4.3.2015 vydala Česká pošta velkonoční známku, kde však nie je žiaden náboženský motív a tiež známku s kupónom „pošta na krídlach“, kde v nejasnom pozadí je okolie Karlovho mosta v Prahe a vidno tam i veže nejakých kostolov.

Kronika SV.GABRIELA

- ešte k vianočnej pošte, ktorá bola veľmi bohatá a zaujala okrem iného i mnohými krásnymi celistvosťami

Ks. Jan Vallo
Andreja Hlinku 14/3
P.č. 914 01 TREŇČIANSKA TEPLÁ
SK - SLOVAKIA

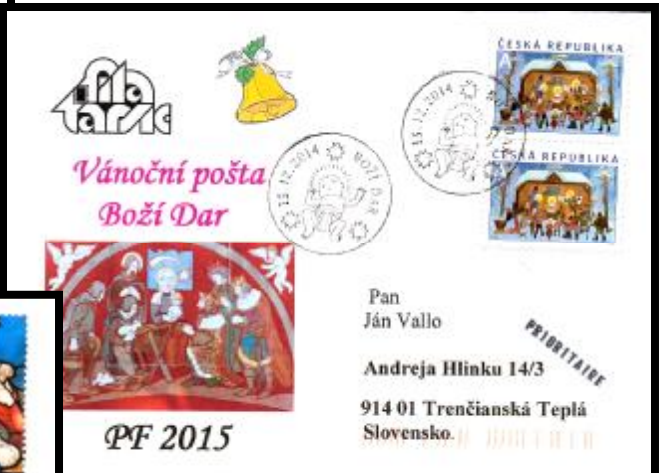
HERRN
JAN VALLO
ANDREJA HLINKU 14/3
914 01 TREŇČIANSKA
SK-SLOVAKIA

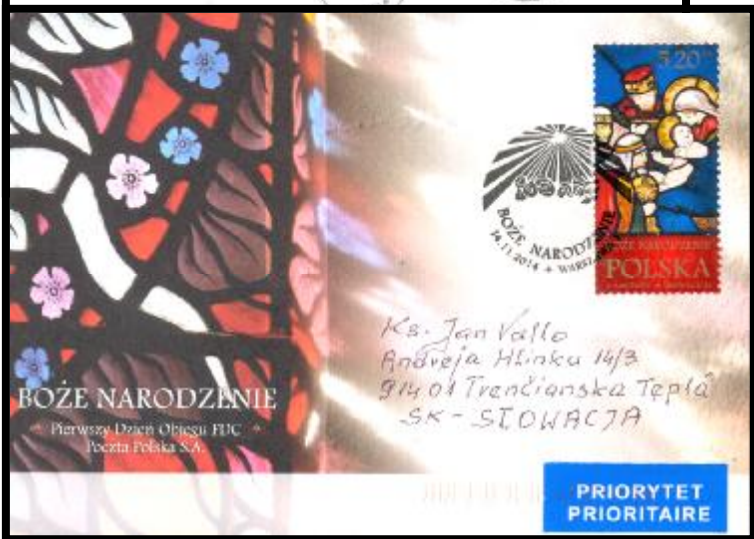
Herrn Herr
Jan VALLO
Andreja Hlinku 14/3
914 01 Trenčianska Teplá
SLOVAKIA

Jan Vallo
Andreja Hlinku 14/3
914 01 Trenčianska Teplá
SK - Slovakia

Pan
Ján Vallo
Andreja Hlinku 14/3
914 01 Trenčianská Teplá
Slovensko

Ks. Jan Vallo
Andreja Hlinku 14/3
914 01 Trenčianska Teplá
SK - SLOVAKIA

PRIORYTET
PRIORITAIRE

Herrn Jan Vallo
Andreja Hlinku 14/3
SK-91401 Trenčianska Teplá
Slovakia

- pekná celistvosť je od našich talianskych priateľov, kde zo zberateľského veľtrhu Veronafil poslali zásielku z Vatikánskej pošty
- veľmi vkusná je i CM z Českej republiky k minuloročnej známke „Chrám sv.Víta“

Svetové dni mládeže – Krakov 2016

Svätý Otec František oznámil podľa zvyku na záver svätej omše celebrovanej na pláži Copacabana (Rio de Janeiro – Brazília) miesto a dátum nasledujúcich Svetových dní mládeže, ktoré budú roku 2016 v Poľsku, v meste Krakov.

Poľská pošta už pri tejto príležitosti vydala 19.12.2014 dve známky v hodnote 1.75 a 5.00 zlotých. Návrh známok vytvorila Agnieszka Sancewicz. Na známke nominálnej hodnoty 1.75 zł. Je symbolicky znázornená viera mladých ľudí zhromažďujúcich sa okolo Eucharistie (vytvára to krásnu zlatú monštranciu) a na známke hodnoty 5.00 zł. je časť „Rynku Głownego“ (hlavného námestia) v Krakove. Prítlač na FDC je pápež Ján Pavol II. počas IV. Svetových dní mládeže, ktoré boli v auguste 1991 v Čenstochovej.

Pekná filatelistická pozvánka i pre slovenskú mládež na tieto Svetové dni mládeže do Krakova (ktorý je doslova, ako hovoríme „za humnami“) v dňoch 26.-31.7.2016.

Naši jubilanti:

V tomto roku oslávili resp. oslávia svoje okrúhle životné jubileá nasledovní členovia SSG:

- 50** Mária MASARYKOVÁ, Rajecké Teplice (21.12.);
- 55** Ernest BREDSCHNEIDER, Nitra (13.5.); Ľubomír KALAVSKÝ, Bijacovce (13.4.); Ladislav PÁSZTOR, Košice (24.3);
- 60** Ivan KÚTNY, Nitra (22.7.); Ján HADIDA, Žilina (12.2.);
- 65** Ján KIZLING, Nižný Hrabovec (4.4.); Peter KOLENIČ, Hlohovec (1.3.); Karol PASTOR, Bratislava (8.8.); Wojciech Krysztof JANKOWSKI, Ciechocinek (PL); Pavel KURILEC, Michalovce (28.6.); Jozef BALÁŽ, Žalobín (19.1.);
- 70** Jozef GÁL, Nitra (14.1.); Július ROZLOŽNÍK, Bratislava (8.7.); Jozef HUDEK, Rajec (16.5.); Ľubomír FLOCH, Bratislava (19.3.);
- 75** Jozef SOLÁVA, Nitrianske Pravno (15.8.); Kamil JANKECH, Bardejovské Kúpele (1.1.); Michal KIŠŠIMON, Harmanec (20.5.);
- 80** Otto GÁĽA, Žilina (21.8.); Ivan STREŠKO, Nitra (13.1.);
- 81** Mária BARUSOVÁ, Nitra (15.8.);
- 82** Jozef PAGAN, Banská Bystrica (2.9.); Vladimír ŠAVLÍK, Spišská Nová Ves (19.2.); Ján MANIAČEK, Nitra (1.4.);
- 84** Ján NYÉKI, Kežmarok (2.3.); Ľudovít MARKO, Trnava (3.6.);
- 85** Florián KRAJNÍK, Trebišov (27.4.);

Naším jubilantom srdečne želáme všetko dobré, pevné zdravie, hojnosť Božieho požehnania a veľa radosti z nášho spoločného koníčka. Pamätáme na nich i v našich modlitbách i pri sv.omši.

Platba členských príspevkov:

Za rok 2014 si doplatili členské príspevky títo ďalší členovia s evidenčným číslom: **127, 150.**

Za rok 2014 ostalo nezaplatených 20 príspevkov (ev.čísla: **14, 16, 18, 22, 37, 86, 87, 97, 102, 104, 111, 113, 123, 128, 144, 146, 148, 161, 175, 176.**

Za rok 2015 už majú zaplatené členské tieto členovia s evidenčným číslom: **1, 3, 10, 13, 17, 19, 21, 29, 30, 31, 32, 34, 36, 40, 45, 49, 51, 53, 54, 62, 65, 66, 70, 71, 72, 77, 83, 85, 88, 99, 105, 108, 124, 126, 127, 130, 134, 136, 137, 138, 139, 149, 150, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 162, 163, 166, 169, 171, 172, 174.**

Tento zoznam je zároveň i potvrdenka že členský príspevok je v tom-ktorom roku zaplatený.

Členská základňa SSG – stav k 12.3.2015

Zo ZSF mi oznámili, že 23.2.2015 zomrel vo veku 69 rokov **Otto VANDLÍK** (ev.č. 90) z Bratislavy. Členom SSG od roku 1995. Pamätajme na neho v našich modlitbách. Nech odpočíva v pokoji.

Ku dňu 12.3.2015 je celkový počet členov v SSG 107 (SR – 97, ČR – 7, Poľsko – 2, Rakúsko – 1)

Viete že:

- v dňoch 12.-20.6.2015 v Ponitrianskom múzeu v Nitre sa uskutoční Mládežnícka filatelistická výstava JuniorFila 2015.

